

۹۱۵۱-۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مفاتیح الادب فی تواریک العرب
مؤلف محمد علی خان

شماره ثبت کتاب

۹۳۱۶

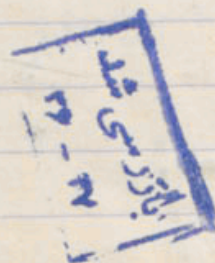
شماره قفسه

موضوع
نسخه مؤلف

۸۵۵۸۸

۱۳۰۵۸

بازدید شد

تکلیف فرستاده

۹۳۱۶

۹۱۵۱-ن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مفاتیح الادب فی تواریک العرب
مؤلف: محمد علیخان

موضوع: خط مؤلف
شماره قفسه: ۹۳۱۶
تعداد: ۱

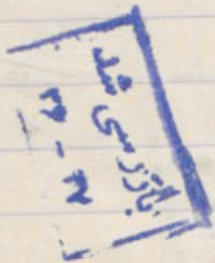
شماره ثبت کتاب

۱۵۵۸۱
۱۲۰۵۸

بازدید شد

۱۳۰۱

تفحص و فهرست شده

۹۳۱۶

کتابت بفتح الهمزة في تاريخ العرب
 في تصانيف رتبة رتبة انقضاء
 سعة سلطان محمد عثمان في زينة خرد وعتدلت
 نصيب من احمد خان

حیدرآباد

کتابخانه
جعفر سلطان آباد

تبریز ۱۳۶۵ قمری

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من تبارك و تعز ذاك اسماء و قاتل صفاته الى السعادة اعظم من تمسك بحجر طمعه
 مطهره فقد اتممت بالعودة الى التفرع بحمدك بما يدرك اليه لهدى و له تضي على
 ان ياتك و لا و صياك و ادراكك الذين هم اهل الحق و بعد فدا ارت تبارك
 هذا الكتاب تصنيف في الخطب من طرف قاتل حركت لطيفة و سائق كراهيرانية
 فخرنا بالملك المشهور حسن الملك و الامام الوزير اكرام الله نظام الدين محمد بن الحسين
 ابن ازاده عجب المحبين بيزا فزان فرما هدايت رايم تركه و صله له في ظهره ظهرهم
 الملك المصدق سلطان المرو و المنصور في الدقاق الى العرش و العاقل للسلطان
 ابن اعظم ابن السلطان و امانت ابن امانت ابن امانت ابن امانت اعظم الدين
 في هذا الزمان في ملكه و سيرة به حركه و بادرست بتطير في شهر حبيب الرحمن
 سنة رابعة عشر من سنة رابعة عشر خلت من الهجرة خاتم الفين سيرة المشير و
 سميتم بفتح الهمزة في تاريخ العرب و رتبتم على فتاوى سعة و كفاية
 ذكر من في فهرست الكتاب بعون الملك الوهاب و انما ضعف العباد و ارجوهم
 في السيرة و ابن للمير الملك و المشير اعظم سعة المحضرة المانية و توكمن المرونة
 السلطنة حاج احمد خان صانه به عن احمد خان محمد علي المتخلص بالعار و نفقه الله
 البربر امن بجاه ابنه لله من دله و صجبه الزايل من سراج الهدى

انما نصب کرده بجان او روزه و فروخته در این روز در صید یافت سید گزین
 زنده از بیم زشت انگیختن در صفت خیر و فروتنی کند و غلام در حیات در آن خزان
 رفت سر فرسخ میان را اسلحه و صیحه تمام ریخته است ربوبه از عمران یافته
 غیر در هیچ سر بر بیع و شجره جعفری می گیر استند غالب صید اندک تر است
 کینه تر با هر یک زنده بسقط او روزه صید دانه از صید را می الی ده ریال میفروشد
 از سقط بمرس میزند و در آنجا دانه در پنج ریال الی ده ریال میفروشد و در
 قطار آنچه بخت پوسته خود و مالکین برده در ماه استیم یا نیم از صحران نوی
 از قاع حلال نه چستند اب گرا استعد در شمار دانه و لیس و کمر سرخ و لایان
 دکنزد و صنف و سقط فراوان در آنها است در فصل بر صحت اند در آنها باز
 زنده میزند سقط در اسطه حایه حلال شرقی از نعلد معمور و بنابر شهر دنیا است
 از سه جانب صفا جهات محمد از جانب شمال شرقی است در عرض سید دانه
 در سه در چهار دقیقه شمالی و طبع شمالی و دشت در سه در سه دقیقه شرقی
 واقع جمیعش سقط نذر کرم می شود سفت میان آنها و دانه در اسطه
 انگشت شش در او مقصد در سه سیر انگیختن است در زمان سقط بر تالیه
 ابوتنه در سطح اعظم جهات در تابان زنده گرم می شود
 سطح و سطح و در از صید ملک نگارنده دقیقه جدول دقیقه میران در فراء
 و تقطع سقط است قعه بر سه چهار فرسخ سقط واقع اب گرم در آنها
 است سردم به او انباشت و در
 فصل در این قیاسی در طبع خوب ساکنین در وطن در ملک حلال
 در آن عرصه وسیع و قبه معتبره و عهد است قبه هضای قبه غازی

[illegible]

در سنه ۹۴۷ هجری در وقت سیاره در مکتب خان تسلط وقت در پیداکرد
و غلبات آنکس که خط تصرف در آورده در سنه هزار و یکم نفوذ آنها
فروغ گرفت و خط و بقیه ممالک آن در تصرفات آنها شد با وجود آن
بطاعت و طاعت و حق هم در اندیشه صفویه بقیه و طاعت داشتند با حال
کف و دهان و سایر اشیاء خود را هر چه در سنه ۱۱۵۲ هجری در حدود و پناه
در سلطنت صفویه تقویت شد و در ندرت و در ندرت آن سرگرم قمار و حال
بهمه بیگانه و طاعت و وقت را بستم در آنکه بقیه فارس کشید و جوارک
تصرف نموده در جزیره بحرین حکم بقتل عام همه تنه روز در آن جزیره کوروش بود
همه انوشیروان را پس از شش روز دست از قتل و کشتن بکنند و معطی سعادتمند
بست و پنج کشتی در آن گرفت و با خود هم نشسته طغیان و سرکش بیف در
اندوختن بسایه نداشت رسید آن قدر آن بخت و چهار نفر در حال
فرمان مولا که تصرف صدور داشت راه سورت که در آن وقت غارت شده
نادرش بر جهش یکشنبه در فروغ کشته بچنگ روانه بنبر عباس که کلبه معنی خان
از درجه باور شده است و فغان از طریق یزد و کرمان به بنبر عباس رود و
محمد تفرخان امیر اهرام است که مسمی و در دسبه از فارس باور است و خط
یافت و با جمعی عیلت و در دست بحیره و عقب دیا بیک ملاحتی و جریعت
از اجداد و گفتم و فرمان نادرش و نزد نگارنده بر وجه است
چهار است راه بنبر نادرش حکم لازم بر دست و در ستم تسلط دیا بود و جوار
صدقات زیاده که از آنها نبود و بقیه سلاطین معتمد رسید و کلبه معنی خان و
محمد عثمان از وقت از نگارنده بنبر عباس در خط طاعت امواج حمله از

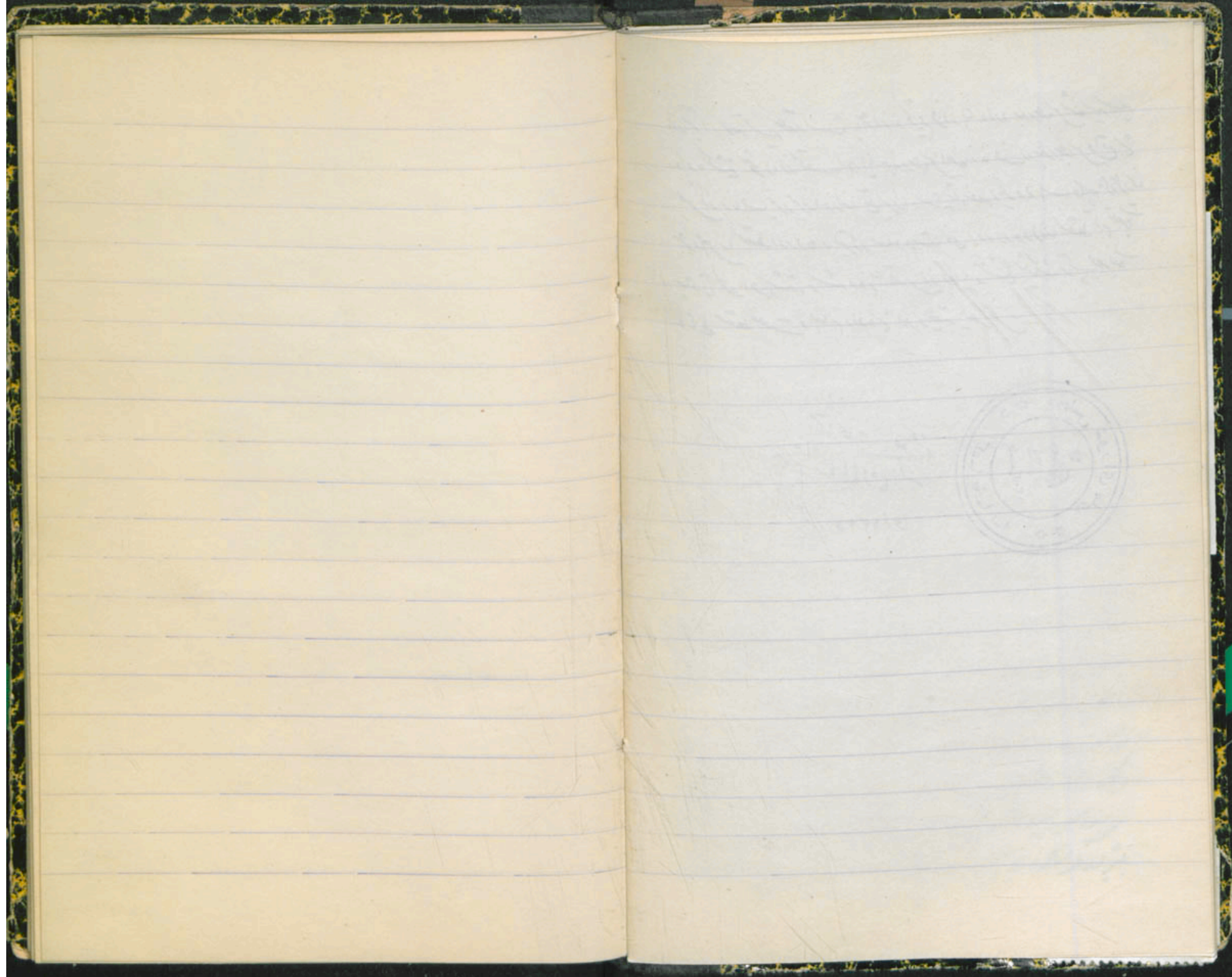
به سبیل معنی نزد بخت در اندیشه از بنبر خیم بختها در آنجا پیمان افراشته معینه
شده در بنبر صیر محمد تفرخان بختی از دقه آنها باند که قتل تصرف کرده و دست
انسان تصرف خیم لشکر نادرش از از وقت انوشیروان سرور بر اسر آنجه کلبه
فصله محمد تفرخان از راه خیم کلبه معنی خان از راه دریا و در دمر و خور کلبه ندر
بنبر دبا و بنبر ندرش بدون مهارب تصرف نموده از آنها بخرید و سواران محمد بن
سید از جانب سیف حکومت آنها داشت و سواران و تبعه بود و در کار
خوبه معنی خان بیکگز از ندر رسول فرستاد بنام دلا و بر گاه سقط خط تصرف بها
در اندیشه در حال سواران تسلیم میکنم محمد عثمان محمد که حرکت نمود بنبر صیر و بنبر
خاوردند در بنبر خاوردند طایفه حواسنه و قیسم و ظاهره باستان الیه
وال بر رسته قتل و جبهه ال نموده پس از آنکه روز محمد را با نخواستی تسلیم شد
از آنجا بنبر سورت رفته پس از آنکه روز محمد را تصرف در آورده و قلعه نصفه
بدون جنگ تسلیم شد محمد تفرخان حکومت بنبر تصرف نادرش پس از تصرف بیک از
اکاله آن بنبر سپرد و بیک از ندر دلیان حکومت جدید کرمان گرفته بخت
نیوز سته فصله بنبر بر که رسید در آنجا کلبه معنی خان از کشته فرود آمد و محمد عثمان
ملتی رخ در روز قلعه بر که قلعه لغاز را در تخت مهره و هشته عاقبت محضین
برستان فرار که و هر چه قلع از تصرفات سرگردان بنبر نادرش استوار
کاهی بر کردگی یک از اینها در آن قلع گداشته است سبیل مطمح قلعه
سیف بر سلطان را با سخط مردم بر ندر بدام نموده و بخت ندر آب و سبیل بخت
دست جوان و دروغ بخت و بخت نادرش و بخت نادرش و بخت نادرش و بخت نادرش
سخته در سطح پس از حرکت ندر و بخت ندر در سگ لاله و در فغان قتل عام

اینا سید سعید را که اعلان سلطان جبر خطاب ملک و زکریا خود بخود خبر برد
 در سنه هزار و دویست و چهارم سید سعید کشته اسرار طر انگلستان را جهت
 رئیس کبابه هندوستان در شان فرستاد
 در سال هزار و پنجاه و سه اله المهر خان ال نرگور حکمران در شهر قندهار
 محبت به سید سعید و سید سعید محبت نرگور از او تحفه در جزو از حالت
 بزرگ و اقار و خویش از بهر آنکه سید سعید را آفت نمود و از آنرا از نه
 گنه آشنه سید سعید تحفه سید سعید المهر خان در دانه اطاق آنها را فرود گنج
 گنه سید سعید از سکه روز خندان آنها را بیرون آورده دهن تحفه بر سر چشم و
 لکن آنها را خورده بود پس از روای سید سعید المهر خان در شهرت زکمان
 نزد سید سعید رسید فراموشی فراموشی سید سعید هر اینه طالب وصلت است سید سعید
 سید سعید المهر خان بر شهرت کشته سید سعید در آینه دانه اگر که گشت از او قتل
 از بر شهرت سید سعید را با و فرشته و ل از راه نجات و تحفه عت
 نموده باز از طریق سید سعید دست نموده چهار سید سعید در اسیر داد
 در اسیر احمد راه او بسته پس از لایحه و محاربه سید سعید کشته سید سعید
 بهر آنکه سید سعید است امان آفرشته کشته را به سید سعید آورد سید سعید
 را محتر در سید سعید است سید سعید دکتر را بر شهرت رفت
 در سنه هزار و دویست و چهارم سید سعید از گشت سید سعید المهر خان
 زکمان در شهرت علی هر اینه خواست بر وصلت فراموشی سید سعید زود و صلا
 سید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید
 برادر و شوهر است بر وصلت فراموشی سید سعید سعید سعید سعید سعید

در شهر از جهت سید سعید بسته با هزار و دویست فرادین دارد بنده سید سعید
 و ده گشته نمون از کشف دهر ای بنده سید سعید زن ف در بنده سید سعید واقع
 پس از زن ف تیر بر زن ف در زن ف سید سعید سید سعید سید سعید سید سعید
 عود سید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید
 بهای خود آفرشته سید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید سعید
 اهل سید سعید و تمام دادمان در سید سعید سعید سعید

کتابخانه
 مجلس شورای ملی
 تبریز ۱۳۶۵ قمری

تفصیل خط حدود ایران در روس
 زرسمت از زبان بهمان خط حدود
 که نصب شده است

نظر بعضی چهارم عهدنامه رکلا بنا بر شش مرتبه تقصیر است امروز
 که میگردانویز را تقاضا است از جانب غربت بهیه روسیه و نیز از
 سود ستونی است از جانب روسیه ایران که بزرگوار است و سبب
 بارنگر هندس برتر هم و نیز از اهدا تر یک است آن چون در قلع عباس را
 به سه تبار است در زمانه را بر این ملاحظات ملاحظه کردند و در اقصای
 عهدنامه نه گویا را از جانبین که بهر از اسطوار است اسطوار
 و جانب گشت بکویچ اردوان هم در شش بود است نه خود بر سر
 رفته خط سرحد را بر این تقاضا تقصیر دادند :

خط سرحد بعد از خروج از قریب نقاط اراضی با برید یا بقعه آخر
 از زمین لم یزرع و مقلد عور می کنند از این با تقاضا تقصیر قریبی
 بدین ترتیب بطوریکه که سلطان توبه به تقاضا بر روسیه است در جانب
 جب رین خط به منع قریب زمین در با سنگها بر سرالان (و در این)
 واقع است در محاسن که تقاضا بر سر است این سنگها بر سرالان

که با رسی میریزد چندانی نزدیک است و از قه اغیر که حکایت بر می
است و گفت در رسی هر است که چون از جای که منع جاست
نقطه نزد زاده از این حکایت شالی چهر می نوزد بر هم (۵۵)
پناه و بی از حوزت معورت و از قه اغیر بزرگ زاده بر هم می نوزد
از حوزت معورت در بنا که سلطان تو به خط سرمد از آنجا می نوزد
که از لایردانی با کو سرود و از این نقطه است و است و رسی از
محوای لم نزع طی میکند تا به بیج و از آنجا سرمد به بیج
قرایر و بیج معین بیج و از بیج تا به بیج این رودخانه بعد از
سکه بر لایردانی که بیج این است و جانب شمال و شرق است و لایردانی
تا به بیج این در لایردانی معورت بر سر دایغ و بیج است و چهار رسی
طی میکند بخوبی که همه لایردانی در جانب حوزت معورت و واقع است
است و بر سر رودخانه و جانب معورت بر لایردانی است و بیج بعد از
دینه قرایر و بیج که نوزد از بیج تا به بیج در رسی و نیم قه از رودخانه
عجاس را به خط سرمد بر سطح مجرای لایردانی معین بیج و از آنجا که در مجرای
این رودخانه و اقصی چون به لب قریب و بعد از حد طیفین رودخانه
تعلق بر دولت رسی و لایردانی خواهد بود بخوبی که همه حوزت معورت که لایردانی
در رسی نزدیک است تعلق بر دولت لایردانی خواهد داشت و به حوزت
دیگر که لایردانی دیگر است تعلق بر دولت رودخانه و بیج این

برین وجه است چهار رسی و بیج تر از دینه قرایر و بیج در رسی
قریه قرایر و بیج که در لایردانی واقع است و بیج قریب تر از دینه
که در لایردانی واقع است و بیج تر از دینه قرایر و بیج در رسی
با دین و در دینه و بیج تر از دینه قرایر و بیج در رسی
نقطه رودخانه لایردانی بعد از دینه است و رسی و نیم که در دینه
طی کرد بقعه رگنه می رسد که در لایردانی واقع است و از آنجا
در رسی بعد از قطع بخور رسی قریب قریب تا غولیکند که در لایردانی
حوزت است و از لایردانی نقطه بعد از لایردانی بخور رسی و نیم جاست و از
خوار و قریب کوه و لایردانی و اقصی کوه و لایردانی تعلق لایردانی
دارند و یک در رسی و نیم بعد از آن خوار و لایردانی و نیم رودی
لایردانی تعلق لایردانی است اولین لایردانی در رسی و لایردانی
که از حوزت لایردانی می رود بواسطه معورت که اسم این لایردانی است
چون از آنجا است در رسی دیگر لایردانی جاست و از حوزت معورت که در لایردانی
می نوزد که تعلق لایردانی در رسی و نیم قه از رودخانه
این رودخانه را معورت است که در رسی و نیم و بیج تر از حوزت است
که تقریباً یک در رسی و نیم است و تعلق لایردانی است و در دینه
نیم و بیج تر از دینه در رسی و نیم واقع است و در رسی و نیم
نقطه نیم در رسی کوه دو و بیج لایردانی (نقطه بعد از دینه
در رسی و نیم تا به بیج رودخانه کوه شهر و قریب کوه که از دینه و بیج

مرئود درس پنج درس است و در سمت راست آن قرینه خوانند
 واقع است که درس با این که معبر است نزدیک قرینه خواهد بود که
 در معبر جزیره است که مثل این ده تقی بر آن دارد در درس
 و سه ربع با این تر درس بر این رودخانه که یک دیگر که اسم آنهم قراکوت
 در جانب ایران جرمی نود میرد دیگر در این هم با این درس بقای
 روی دیزه کند میرد که در معبر آن این رودخانه می رسد در معبر
 این ده جزیره است که یک از آن تقی بان ده است چنان رودخانه
 است در این دینم جرمی بر این رودخانه که یک موصوم بود که در این
 که از جانب راست درس جرمی است و قریب بان می افتد و در
 در دینم قریب عرب بود واقع است چون درس این است در این دینم
 مرئود را طی کرد با اینجور میرد بر در معبر از معبر کوهستان در شکلی
 این شکلی که از در جانب معبر در آن است میگذرد که شکلی که
 است شتی به این معبر از معبر تا آنکه درس به معبر افتد الی معبر که
 معبر جهان است شتی است درس است معبر معبر که رودخانه
 که یک در این معبر به این است خود میگذرد که نزدیک دینم آن جزیره
 است بر این معبر است رودخانه جزیره دیگر بر این معبر است ایران در آنجا
 بر این رودخانه که یک قراکوت میرد که از جانب راست آن قراکوت
 در آنجا درس جرمی از معبر کوهستان سفت که در این طی که
 قریب که جزیره میرد که که از آن تقی بر دست در این است
 ایران دیگر در این دینم با این تر از این خواهد بود رودخانه درس پس کوهستان

نزدیک قرینه قراکوت که به این راست ادوات است یک درس با این تر
 در آن شکلی که جزیره واقع است که هر که متعلق کنی در این است
 در آنجا درس معبر خود را به این جزیره می رسد بعد از آنکه بخور درس نیم
 طی کرد جزیره بیشتر از یک درس طبع آنجا افتاده است که تقی بر این دارد
 دیگر در این دینم که همین معبر جزیره دیگر میرد که تقی بر این دارد از آنجا
 چنانکه یک درس دینم دیگر است یافت بر این قیاس میرد که از این ر
 راست بود جرمی است در این معبر درس باز با این شکل و خوب
 جرمی در این درس با این تر از جزیره میگذرد که تقی بر این دارد
 در آنجا معبر قیاس با این تر که از آنجا باز به این جزیره در شرق
 است ادوات تا بر این رودخانه که یک موصوم بود که در این معبر
 درس دینم واقع است بخوبی که از در جانب معبر که تقی کنی در آن
 است در این معبر درس از معبر وسیع گشته در یک درس دینم
 بر در جزیره میرد که تقی کنی در این معبر است و معبر آن است در دینم
 بقای کوه که در جانب راست آن واقع است و از آنجا رودخانه
 که یک به این اسم موصوم است جرمی نود درس همیشه خط موصوم
 با این جزیره و شرق جرمی نود تا آنکه از قریب در میگذرد که در
 جانب راست آن واقع و بقای دره موصوم است که در این حواله
 از جزیره که یک میگذرد که تقی کنی در این معبر است بعد از قطع شش درس
 نیم معبر قریب قریب میرد و در آنجا در این قریب که در این معبر است

گذشته بعد از گذشتها بسیار به این خوب جا می شود درس که درسی
 با این آری که در دهانه کوکب از چنانچه باو میرسد که اسمی که نوزده در
 دیگر بخواند و است گفت درسی و نیم با این تر از آن بهر بنان بودی
 بری که در نزدیکی آن خورشید است که تقابل کنایه است و در نیم فرسخی
 قریه بنان واقع است که تقابل است بر دهم در مکرر در نیم فرسخی
 است که تقابل کنایه است چهار درسی با این تر از آن جزیه
 جزیه دیگر است که تقابل با این است فاصله مکرر در تر از خوابی
 پنج قدم که بر درسی بهر است در علم است و عباس در این نقطه خط مرده
 با این هر جهت درسی و ایران از است بهر مکرر درسی گفت کرده
 نظر بقصد علم نامه چون نصف قطره سه درسی و نیم از هر دین
 خانه عباس را بهر طرف با است کینه نوز خط مرده نصف در است
 است که در وقت بر در از بنان نصف قطره از این را را خط کینه
 متناهی از نصف قطره که فاصله است در واقع است و خط
 اسطرلاب است که گذشته است که بار تقاع هر در بنای نشسته
 در را از خندقی کینه از علامت اول از این علامتها بعد بقوله
 از عباس را بهر کینه سه قوس بهر سر در و متعصب که در این در خورشید
 تقابل با این است علامت هم که سیمه در بنای در هر است
 باز در کنار دره اتفاق افتاد در این که از عباس را بهر مکرر در
 با این از بعد علامت میگردد علامت چهارم در زمین رگینه با نشسته
 و پنجم که از چهارم ۵۶۴ نصف و معادل چهار درج باشد در در بر تبه با نشسته

که در کنی در دره در از در وقت و بعد با نصف و معادل چهار درج باشد
 دارد از این علامت علامت ششم بر تبه واقع شد که بر سر تبه ای است
 که از عباس را بهر مکرر در خط مرده که بنان نصف قطره بنان فاصله
 ۸۸۸ در این علامت با این کینه سر شود از بنان بهر مکرر در
 علامت ششم که بر تبه واقع است از علامت با این مکرر در
 نصف و معادل ۱۱۴ درج خور دین بهر خط مرده می رود که قمر از
 در خول با این علامت از پنج در میگذرد و از این خط مرده یعنی را خطی
 که از شعاع آن رفته رفته بیشتر شود بعد از آن در دره عین کلدان واقع
 گذشته بعد است تمام میرسد که بهر از و با نصف و چهار درج ۱۵۱۴
 با علامت با این فاصله دارد بعد از این علامت نیم خط مرده بهر
 شرقی مکرر شود و از بنان بهر مکرر در در دانه سیمه در
 کلدان او غنی واقع است با است که هر در و شش درج خطی
 با بری علامت دهم بعد از آنکه از پنج در گذشته بهر که اسم اولی از آن
 در است و دیگر از شاه دانه و اسم در آخر تر از آن است بعد از این علامت
 دهم که در قله سنگ ساخته شد که رکنی رتبه بر تر از آن واقع است خط مرده
 برابر اتفاق بعد است یا ز دهم که علامت از غر است از دانه چنانچه
 گذشته قوس کنایه درسی که فاصله با نصف درج از علامت با این با بنان
 اتصال بنای این علامت مکرر است یا ز دهم بر تبه در خط
 راست درسی می شود که بعد از آن علامت اول گفت درسی است
 چون خط مرده بنان بهر نصف قطره یا ز دهم که در سه درسی و نیم با این

از بعضی اهل واقع است و صریحاً باین حدیث باز میگردانند
است و کورس باین تر از این بر سر بود که خطا بر حدیث شود از حدیثی که است
از دهم مراد واقع است از این که است که در هر چه واقع است
نگردد و بلکه معنی بواسطه سنگها عظیم بهرام که در هر چه واقع است
و کتب صحیفه است که در کتب است و در هر چه واقع است
باینکه بصورت از این که است که در هر چه واقع است
از کوه بهرام بواسطه در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
از این صحیفه است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
میگردد و از این که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
جاری است تا بهر که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
بقدری که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
روسیه است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
عالمی که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
رودخانه که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
قریب به کوه خور و در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
در هر چه واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است

بعد از طریقت کورس دینم بر نه رودخانه که در هر چه واقع است
که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
است ان واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
کورس مجاور از این که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
صلح و اغلا در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
تا بهر که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
و بخمن امن چو در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
میگردد و از این که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
در هر چه واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
و بهان فاصه باین تر از این که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
ایران است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
میر که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
بهان مجاور از این که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
باین قریه در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
است بر سر که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است
که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است که در هر چه واقع است

درس چهارم از این نقطه عبور کرد به آن محاوره باقی جا رفته از
 دایره برادر میگذرد و بعد از ظهر نزد درس و نیم ساعت و عبور
 از خم جزیره متعلق بر درس که یک یک در آن طبع دارد و دیگر در آن
 بهانه رودخانه گنبدن چاروبی در پائین قریه از آن سفلی که در هر
 جانب آن واقع است در تمام قریه باز دارد که در آن راست آن
 اقصای اقصای چون درس از دهنه گنبدن چاروبی که در آن محاوره
 سابقه نگذرد بعد از ظهر در آن چاروبی از قریه جزیره که در آن طبع
 دارد و متعلق بر درس است و از قریه جزیره دیگر در آن
 از آن که متعلق بر دوسیه است که شسته بهر احمد آباد و بهر رودخانه
 کوکب و دیگر چاروبی که از جانب دوسیه چاروبی میگویند باقی
 رودخانه در آن سمت است و در آن سمت در آن سمت در آن سمت
 قریه احمد آباد میگذرد که متعلق به سمت ایران است و در آن سمت
 در آن سمت از قریه قریه دوسیه که در آن سمت است و در آن سمت
 در آن سمت بعد از عبور از چهار جزیره متعلق بر دوسیه بهر دوسیه چاروبی
 از آن نقطه به جانب شرقی چاروبی در آن سمت در آن سمت
 برودخانه کوکب دیر در آن سمت که از جانب دوسیه چاروبی
 در آن سمت این سمت از آن سمت جزیره میگذرد که در آن سمت

راست است و یک سمت در آن سمت چاروبی از آن نقطه که در آن سمت
 جنوب و شرق در آن سمت چاروبی از آن سمت چاروبی که در آن سمت
 سمت شرق بعد از آن در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 متعلق بر دوسیه است متعلق بر آن چاروبی که از این نقطه باز در آن
 محاوره شرقی میگذرد در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 چاروبی میگذرد در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 از آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 است نزدی میگذرد از آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 رودخانه کوکب قراول چاروبی که از قریه دیر چاروبی
 نزر در سمت ایران واقع است و در آن سمت چاروبی که در آن سمت
 از آن سمت جزیره متعلق بر آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 این چاروبی در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 از جانب دوسیه بر آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 بر آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 (در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی
 بهر دوسیه که در آن سمت چاروبی که در آن سمت چاروبی

که در سمت بروسیه و تقابل قرا دانج اصفه واقع است
 یک درس دینی تر از این محوره درس از دهنه در دین
 یکصد که قریه کویه در این واقع دیگر درس در تر از مهر
 رودخانه در جانب چپ آن است که درس دینی تر
 محاوره درس بر دهنه رودخانه دسسته کرد میر که از قرا دانج
 بیاید در سمت سفت اصف در نیم محاوره درس
 صحبت دارد با کوهها بر لنگاه کتر داخلی که در
 مهر است آن واقع است و کوهها را آن که در
 مهر چپ آن اتفاق اصفه که با این کوهها که کلبی
 مور و قیس واقع شده این بر لنگاهها صحبت محاوره
 درس میکند بر آن قرا دانج که رودخانه بعد از طرسفت
 است درس یک جزیره است چهار درس طهر تعلق با بر آن
 میر که در نصف این مسافت میر باره واقع است
 که شهر است با سم دت که در مهر است که آن در
 از مسعه کوهها مهر شده است و از نو میر نفوجا
 و میر بر کشته شده که در قرب این جزیره با مسعه کوه

(در کمره)

درس یک کمر است برادر عبور من در درس دینی تر از این
 مکان درس بر دهنه رود کوه که نصف میر که بر مهر چپ آن
 صحرا حاصل کلدش واقع است در مهر است با غنای قریه
 در زال و در نیه این سفت جزیره است بطهران نیم درس که
 تعلق است بروسیه از این نقطه خط سرحد یعنی محاوره درس
 بعد از طرسفت در درس با سفت کرات میر که بر مهر
 است اتفاق اصفه که در این سفت جزیره واقع است
 که تعلق بروسیه دارد در مهر چپ صحرا و دو دغا است
 رودخانه درس در دینی تر به دهنه مقور و در میر
 که درس مهر چپ است که از این با مسعه که درس
 در مهر درس مقور واقع است که از قرب آن کوهها در دغا
 بخوار درس است میکند که این محاوره از دهنه مقور چپ دینی
 شهر و شرق است الا قطع سفت نه درس که در اینجا که
 جزیره میر که تعلق بروسیه و چهار جزیره دیگر که تعلق است با بر آن
 از این محاوره درس بخیر میرود به جانب جنوب و شرق الحاف
 درس در مع که در این اتفاق میکند بخیر که نیم درس سفت دارد
 تعلق است بروسیه از اینجا درس به جانب شرق با بر آن کوه

الح یزده درس تا برهنه رود که چک کر چاره از جانب رسیده
چاره است و در این درس از چهار جزیه میگردد که تعلق است
بهره است و از جزیه دیگر که تعلق است به هر چه قرین
میزان در و در آن که واقعه در پسر که میگویند بهمان اسمها
در این نقطه سرحد در یکورسی مصر در اس اتفاق افتاده در وقتین
علا در آن و بعد در پسر که میگویند است که در این مکان بود
درس فاصله از هر چه در اس واقع گشته اند و در اس و نیم
و این تر از اس بهانه رود که چک استیشین بر آن که در کت قیه
است ز است با اس میریزد و از آنکه استیشین که بر سر است
درس واقع است چار می شود در یک درس دیگر است
و این تر از اس بهانه سار سر است بر آن که از کویکه بهان اسم
سمر در هر چه در اس واقع است چار می شود به در اس
و نیم و این تر از اس بهانه رود که چک قولی چار می شود که در کت
قریه که بهان اسم تعلق با بران است برود در اس میریزد و نزد
ان جزیه است که تعلق با نزد است و از در اس و این تر
درس بر آن تقریه که تعلق با بران و چون از چو صخره های

اس بهر سر و آخر که در نیست روسیه بر آن را اس واقعه میگردد و از این
نقطه برین شمال و شرق با در گشته به از طی س فست چو اس و نیم
بهانه رود که چک چان رسیده از جانب ایران چار است بر و در و
که است در اس س فست دارد طی کعب بهانه رود که چک قیه و
بر آن که از جانب روسیه چار است و این جزیه است که
تعلق بر اس و دیگر تعلق با بران است چار در اس و نیم و این تر
از این جزیه در اس باز از اس جزیه میگردد و تعلق با بران و واقعه
در عقار رود که چک اتفاق چار است از اس هر است بعد از
عبر از این مکان در اس است جزیه چار می شود که تعلق با بران
در و جزیه نیم تعلق بر اس است و در پسر بهانه رسیده
نقطه اتفاق افتاده که قعه نزدیک در آن را کوه است
که در سمت ایران واقع است رود در اس از آنجا بهانه بط
میرسد که از کوهها تا داجا و آخر که بر هر چه واقع است چار است
و در اس می شود بعد از عبور از قیه مقدم چار اس از آن مکان
که است از چهار جزیه عبور میکنند که تعلق است بر اس و دیگر
که تعلق با بران دارد بعد از آن و آخر آن می شود که چار چان
بهرا هر یکند با دیک در حالتی که چار میکنند از دیک و اس که

ایراج بعد از غرض است ده درس در این سفت هم یازده غرض است
 که متعلق بایران است و در این دین تر از بعد از این بخوبی مترجم
 در این طهر دارد و باز متعلق بایران است در هر شهر این غرض
 ششده متعلق در این واقع از اغوا این غرض بزرگ در این
 بجانب شمال و شرق جابر است از ده و سیع جوهر در غرض شازده
 در این بعد از غرض ایراج که قرص به نه ده رود و در واقع است
 که از قراداغ جابر است در این سفت شازده در این
 در این ترکیب نیکو که چهارده غرض که نه از این متعلق بودی است
 دین بایران و در این دین تر از هر چه در این متعلق است
 تا سی یکند و به نه رود که چنانچه جوهری که از هر دو در این
 و در این سفت و در این دین غرض است متعلق بود که از این
 نقطه رود در این از این جانب شرق جابر گشته بعد از غرض سفت
 دینجوهری به نه قرود جابر ایراج که قرص بقیه آلا قار و در واقع
 است در هر چه که نزدیک آن بعد از این است سمن بهان اسم
 و در شرق در این دین دین به نه رود که در این مدت یکند
 که از هر چه جابر است در این دین خواهر بود در قرص است
 در این سمن بهان شرق جابر شرق از هر چه در این غرض یکند

دفعه درس گذشت بهر اذعان میر که در کتب معتبره (معه اذعان) که
بها ان اسم میر است در هر عصر است و در خانه بقایا فیه واقع است
در کتب معتبره از دخول انیم از در و غیره تعلی بر دسیه میگذرد
و از آن غیره تعلی بایران از این معنی باز است در کتب معتبره
توسط بهر بر بود که ایرج باز از نو که سفت محضر از در و از در
غیره تعلی بایران است غیره دیگر تعلی بر دسیه میگذرد و چون که
باین نقطه (نقطه بر بودنی) که در وسط بهر بر بود است
رسید باز بهان مجاور درس آمد و دنیا را با بهار درس است و علم
که در فصل چهارم عهد نامه سین شده است در همه این سفت و غیره
و رتبه در هر درس محضر به رفته است که عبور ممکن نیست و موقوف
است بایرانها که محو را گرفته است تا بعد در کتب معتبره و در خانه
و به این سفت است و در کتب معتبره در مجاور در خانه ۲۹
است و نه غیره است که نزد غیره معظم از ان تعلی بایران
است و ده غیره که حکمت تعلی بر دسیه است و چهار سفت بهای
در کتب معتبره و دیگر رسیده مجاور درس را ترک که از محو است
نشان (دست نشان) میگذرد بهر نحو که از نقطه که درس برسد
را حتم میگذرد بر هر است خود در سبب بهر موم بهر ارام به

درین هر ایه که از شکین باین می رود استوانه با یکدیگر می نماند
 که شش است بر افشردن این هر که است از سمت شمال ایران
 از این استوانه خط سرحدت بعد از او به جنوب از این مکان
 که از جنوب شرقی سرحد درجه دهم انحراف دارد از محالی
 نشان میگیرد بعد از آنکه شش است چهارم و پنجم را با این سیاق
 طرح کرد در تقابل بر سر هم به سید سوار که بر سر است رود
 با هم رود واقع است نصف قطر هر دو را از عمود است
 و در تقابل این به بر سر حد این رود استوانه دیگر
 که هفتم سرحد را در این نقطه بیان میکند استوانه را بر سطح مانی
 این نقطه نه گویا بند نه است و از نقطه تقابل سید سوار
 که در شش است دیگر سوار با این تر از تقابل سر قمرش
 دادینه باز از تقابل افق خط سرحد مانی هر که خطی است
 که مجاور با هم رود را بنج بیان میکند بطوریکه هر چه از آن
 بعد از سید سوار است ایران است در هر راستای آن است
 بر دلی چهار خط سرحد با تقابل سر قمرش دادینه باز در سید
 بخوار رودخانه افشردن کرده سوار است آن بروسیه

در هر چه از آن ایران است در سمت سرحد در تقابل سرحد از هر چه
 دهنه چین سوار سید سوار شود از هر چه در تقابل سوار سید
 دقا کوه در سر حد بر این اندازار سوار سید سید سید سید
 ایران واقع است در سر حد این استوانه در هر چه در تقابل
 که باز از جانب ایران سوار است خط سرحد سوار سوار سوار
 صعود کوه بر این کوه سوار سوار که دادینه باز در دفر می رود در
 قریب محل که سوار سوار است سوار سوار دادینه باز در که در سوار
 راست رودخانه واقع است سوار سوار سوار سوار در سوار
 بر این رود کوه در این کوه سوار که از کوه قدامه واقع سوار
 دینم در سوار کوه چینی خانه بعد از از این خط سرحد بخوار
 شنبه سوار صعود میکند تا بنج آن در دادینه کوه خیمه خانه واقع است
 بطریق که رود سوار کوه سوار سوار سوار سوار سوار
 در دوزن سوار و خانو سوار و قرا سوار سوار سوار سوار
 قسطنطنیه و سوار خانو یا سوار سوار سوار سوار سوار
 در دنیا و بخوار نصف سیخ کند سوار سوار سوار سوار در دوزن
 کوه سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
 دهنه سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار

داده است در ادغام نصف دیگر سیخ سقن با بران میگردد چون خط
 سر مد بقعه من خانه رسیده به سوز است و اینها بر سر مد از آن از
 قلع جبال قلع جوق و قرقوش و پرت میبرد در این دارد قلع
 عبور کرده از قلع قراوه لدن داغ میگردد بقعه بر داد میرسد
 از اینها جانب جنوب و مغرب ممتد شده است و در میان این
 منبع جین و در یکا ش و راقع است از اینها باز یک خط سر
 به جانب جنوب صود که بقعه است و در میان این خط سر مد به
 این که رسید جانب جنوب است و دایقه از قلع که میگذرد
 که موازی اصطلاح شهر نامه بخار سپاه را فرق میدهد و این خط از
 سنگها ستفاتی عبور میکند از اینها میگذرد و نیم گردشته بقعه که قراوه
 میبرد و یک کورس و نیم از این قلع گردشته بقعه که رنگه دارد در کوف
 در حالیکه در جانب جنوب خود در کج قران را میگذرد و در
 جانب راست خود در کج از کور این خط سر مد قطع
 میکند با ش هر ایه از سنگین بمان میگذرد از این نقطه سر مد در
 سمت شرق در این جنوب میگذرد و اینها بقعه که
 است و بخش از اینها به جانب جنوب و شرق است و دایقه بقعه
 در این بقعه این کوه میروند بقعه قراوه دل و آخر

و چون از این بقعه فرود آمد درس فست در این راه سنگین را
 نسبت میگرد بر سر رخان در کوان قطع میکند در میان است و بعد از آن
 خط سر مد سمت شرق در این راهی گرد تا به بقعه میرسد که بقعه
 قلع جوق بران بعد است بعد از این که بقعه جوق که باقی
 رود که یک کلمه است از سمت طاق و جولا و از طرف ارضی
 راقع است خط در این از بقعه بسیار است که در کج راقع
 میگذرد بعد از طرف فست در این کوه بر جوق داغ خط سر
 به جانب شرق است و در میان اینها از اوج بقعه بسیار میگذرد که بقعه
 باقی کوه خود در این جانب رود کوه آلا خواهد از سمت
 ایران از این خط سر مد به جانب جنوب و شرق است و دایقه با ج
 دره که میگذرد که منبع رودخانه که یک کلمه است و در کج
 داب او آن که به جانب ایران جاب است و همچنین منبع باز را
 دره هر دو که به جانب جاب است و در کج قریه خرابه دلدان
 و دریا که در قرب آن راقع است از آن دره که بر سر خط میگذرد
 و در خط سر مد از قلع کوه تا کوه عبور کرد در این راه را که
 از در این بطاق میگذرد و در سمت شرق که در کج کین می
 از اینها خط سر مد به جانب جنوب است و دایقه شرق در این میگذرد

